ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Δραχ. 183.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 92.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ ..... » 46.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Στερλίναι 17
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 8.5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ..... Δολλάρια 63

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΔ — Ἀριθμὸς φύλλου 1125 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 25.93 καὶ 25.94 | ΠΑΤΡΑΙ, Τετάρτη, 31 Μαρτίου 1948

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΝΕΟΛΟΓΟΝ,,

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ ΘΑ ΣΦΡΑΓΙΣΘΟΥΝ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

Ἡ σύγκρουσις τῶν δύο κόσμων εἰς τὴν Ἑλλάδα.- Ἡ ἐξύφανσις τῆς ἀνθελληνικῆς συνωμοσίας.- Ἡ πρώτη προσφυγή.- Ἡ μεθόριός μας γραμμὴ διαχωρισμοῦ Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς.- Ὁ συμμοριτισμὸς θὰ πληγῇ εἰς τοὺς κυρίους ὄγκους του.- Πῶς θὰ γίνῃ ἡ ἐκκαθάρισις εἰς τὴν Πελοπόννησον.- Λίαν ἀποδοτικὴ ἡ νέα τακτικὴ τοῦ στρατοῦ

ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΕΛΕΥΘ. ΚΟΤΣΑΡΙΔΑ

Τὸν ἀδικεῖ εἰς τὰ σκίτσα του ὁ ἀγαπητὸς Δημητριάδης τὸν ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος. Χωρὶς νὰ εἶναι δέβαια λιπόσαρκος ὁ κ. Τσαλδάρης, ὅμως δὲν ἔχει τὰς διαστάσεις ποὺ τοῦ δίδει ἡ ὑπερβολὴ τοῦ γελοιογράφου. Εἶναι ἕνας καλοδεμένος γερὸς ἄνθρωπος ποὺ ἀπολαμβάνει σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ὑγείαν. Μοῦ λέγουν ὅτι ἔχει τὸν ὕπνο στὴν τσέπη. Συνοδεύθη ποὺ τὸν συνώδευσαν εἰς τὰ ὑπερατλαντικά του ταξείδια βεβαιώνουν ὅτι κοιμᾶται εἰς τὴν πολυθρόνα τῶν «Κονστελέϊσιον» μὲ ὅσην εὐκολίαν δὲν θὰ ἐκοιμᾶτο ἕνας ἄλλος εἰς τὸ ἀναπαυτικώτερο σωμίε. Ἡ χαρακτηριστικὴ πινελιὰ τῆς προσωπικότητός του εἶναι τὰ βαθύσκια φρύδια καὶ τὸ τσῦρο! Τὸ περιέρει παντοῦ, εἰς τοὺς διαδρόμους τῶν διεθνῶν συνεδρίων, εἰς τὸ σπίτι του, εἰς τὴν Βουλήν, εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.....

Μὲ ἐδέχθη τὸ βράδυ τῆς 25ης Μαρτίου, ἐνῶ ἔξω πλήθη Ἀθηναίων γειροκροτοῦσαν τὶς νυκτερινὲς στρατιωτικὲς μπάντες, ἀπεθαύμαζαν τὴν φωταγωγημένην Ἀκρόπολιν καὶ ἐχάζευαν εἰς τὶς βιτρίνες τῶν δρόμων. Μία ἀτμόσφαιρα λυτρώσεως ἀπὸ βαρὺν ἐφιάλτην, κάποια χαρούμενη ἐλαφρότης ἀνέβαινε τὸ βράδυ ἐκεῖνο ἀπὸ τοὺς πολύβοους δρόμους τῆς Ἀθήνας πρὸς τὸ αὐστηρόν, κλασικὸς ἄπλουν καὶ καλλιμάρμαρον μέγαρον τῆς λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας, ὅπου τὸ γραφεῖον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Δὲν ἦτο ἡ ἀμέριμνος καὶ μοιρολατρικὴ διάθεσις ἑνὸς πανηγυρίζοντος λαοῦ ποὺ δημιουργοῦσε τὴν αἰσιόδοξον αὐτὴν ἀτμόσφαιραν. Ἦτο ἡ ὑπέροχος παράστασις τοῦ στρατοῦ μας κατὰ τὴν πρωϊνὴν του παρέλασιν εἰς τὸν Ἄγνωστον Στρατιώτην. Οἱ Ἀθηναῖοι βλέποντες τὰ ἄφογα τμήματα τοῦ στρατοῦ τὰ παρελαύνουν ἐπὶ ὥρας ὁλοκλήρους ἀνενεώθησαν εἰς τὴν πίστιν των ἐπὶ τὴν τελικὴν νίκην. Τὸ ἴδιον αἴσθημα εἶχε καὶ ὁ κ.Τσαλδάρης, ὅταν μὲ ἐδέχθη τὸ βράδυ ἐκεῖνο εἰς τὸ γραφεῖον του. Ἀντιγεγίζετο ἀκόμη εἰς τὰ μάτια τοι τὸ λαμπρὸν δραμα τῆς πρωΐας— τὸ ἄφογον παράστημα, τὰ ὑπερήφανα μέτωπα, τὰ θαυμάσια ὅπλα τοῦ στρατοῦ μας.

Μὲ προθυμίαν δέχεται νὰ τὸν ἀπασχολήσω διὰ τὸν «Νεολόγον». Ὁ λογισμός του γυρίζει 33 χρόνια πίσω, εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ πρώτου διχασμοῦ ὅπου τὸ 1915 ἦτο καθὼς μοῦ λέγει, «τακτικὸς πελάτης τοῦ δημιουργοῦ καὶ θεμελιωτοῦ τῆς ἐφημερίδος κ. Ι. Παπαναστασοπούλου». Δὲν ἦτο ἁπλῶς ἀναγνώστης τοῦ «Νεολόγου», ὅπως τόσοι Πελοποννήσιοι, Ἦτο καὶ ἐπιστέλτης τῶν γραφείων του εἰς τὰς Πάτρας. Τὸν ἐρωτῶ πῶς βλέπει τὴν κατηγορίαν ποὺ κατὰ κόρον τοῦ διετυπώθη ἀπὸ πολλῶν πτων ἀκόμη καὶ τελευταῖα ὅτι ἐπασκήσε τῆς γενικωτέρας τοι πολιτικῆς ἀπὸ διετίας εἶδε ἀπολειστικῶς τὴν ἐξωτερικὴν πλευρὰν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, παραγνωρίσας τελείως τὴν ἐσωτερικήν.

— "Ὅσον καὶ ἂν θεωρῶ τίτλον τιμῆς διὰ τὴν πολιτικήν μου τι ὅτι ἐγκαίρως διέγνωσα τὴν ἀνθελληνικὴν συνωμοσίαν ἡ ὁποία εὐρήκε σιγὰ-σιγὰ τὴν πρακτικήν της ἐκφρασιν εἰς τὸν ἀποκληθέντα «δημοκρατικὸν στρατὸν» καὶ ὅσον κα ἂν εἶμαι ὑπερήφανος διότι ἀπ' ἀρτες ἐδῶκα τὸ περισσότερον βάρος τῶν ἐνεργειῶν μου εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πλευρὰν τοῦ θέματος ὅμως ἀποκρούω τὴν κατηγορίαν ὅτι παρεγνώρισα καὶ τὴνἐσωτερικήν του πλευράν. Ἀρνοῦμαι ὅτι ἐγὼ μὲ τὰ ἐσωτερικά μου μέτρα ἔδη διεύθυνσα τὸ ἀντάρτικο. Αὐτὰ θὰ ἠμποροῦσαν ἴσως νὰ λέγωντα τοὺς πρώτους μῆνας, ἀλλὰ τώρα τοῦ τὰ γεγονότα ἐφωτίσθησαν μὲ τὸ ἄπλετον καὶ σκληρὸν φῶς μιᾶς ἀναμφισβητήτου πραγματικότητος δὲν εἶναι σοβαρὸν νὰ ἐπαναλαμβάνωντας. Σᾶς ὑπενθυμίζω ὅτι ἡ πρώτη διαφορὰ συμμοριτῶν ἐνεφανίσθη ἐν δράσει εἰς τὸ Λιτόχωρον τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν τῆς 31ης Μαρτίου, ὅταν Πρωθυπουργὸς δὲ ἤμουν ἐγὼ καὶ ὅταν τὸ Λαϊκὸν κόμμα δὲν ἔπαιζεν ἀκόμη κανένα ρόλον εἰς τὴν κυβερνητικὴν ζωὴν τῆ χώρας. Ἐκτοτε, βάσει προδιαγεγραμμένου σχεδίου τὸ ὁποῖον ἐξεκινοῦσε ἔξω τῶν συνόρων τῆς χώρας μας, ὁ συμμοριτισμὸς ἐξετάθη καὶ πυρύνθη, ὅπως ἡ χιονοστιβάς. Ἐλάχιστον ρόλον ἔπαιξαν εἰς τὴν σύλληψιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ ἐγκληματικοῦ αὐτοῦ σχεδίου ἐναντίων τῆς Ἑλλάδος αἱ τυχὸν ὑπερβολαὶ κρατικῶν ἢ παρακρατικῶν ὀργάνων ἐναντίον ἀριστερῶν πολιτῶν, ὑπερβολαὶ ἄλλως τε αἱ ὁποῖαι εὑρίσκουν τὴν ἐξήγησίντων εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι εἶχε προηγηθῆ ἡ πολυαίμακτος Δεκεμβριος, καθὼς καὶ τὰ ἄπειρα ἐγκλήματατῶν Ἐλασιτῶν ἐπὶ κατοχῆς, τὰ ὁποῖς ἐγεμεν μίαν διάθεσιν νὰ λησμονῆσεν, ἐνῶ δὲν ὑπῆρξαν οὔτε ὀλιγώτερα οὔτε ἠπιώτερα ἐκείνων τοι Δεκεμβρίου. Ἀποτελεῖ ὅμως εὐθὺν ἀντιπολίτευσιν τὸ νὰ λέγετα ὅτι παρημέλησα τὰ πολιτικά, τὰ ἐσωτερικὰ μέσα διὰ τὸν περιορισμὸν τῆς ἀνταρσίας ἢ διὰ τὴν προλήψιν ἐπεκτάσεως αὐτῆς. Τοῦ ἐδωκα δύο φορὰς ἀμνηστείαν καὶ τὴν ἐδωκα μὲ τὸν εἰλικρινέστερον τρόπον ἀκριβῶς διὰ νὰ παράσχω εἰς τοὺς παρασυρθέντας τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν νομιμότητα. Καὶ πρὸ παντὸς προσυπέγραφα μὲ ὅλην μου τὴν ψυχὴν τὴν ἀμνηστείαν, τὴν ὁποίαν ἔδωσε καὶ ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις τῶν δύο κομμάτων, τὴν εἰλικρίνειαν τῆς ὁποίας θὰ ἔπρεπε προσθέτως νὰ ἐγγυᾶται ἡ παρουσία ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων κ. Σοφούλη.

"Ὅμως ἔπραξα καλῶς νὰ διοχετεύσω τὴν κυρίαν μέριμναν καὶ προσοχήν της Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πλευρὰν τοῦ θέματος. "Οταν ὑπέβαλα τὴν πρώτην μου τοσογραφίαν εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ζητῶν, νὰ δοθῆ μία ἐπιτροπὴ ἐρεύνης, ἡ ὁποία νὰ πιστοποιήσῃ τὴν συμμετοχὴν τῶν βορείων γειτόνων εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιβουλήν, ἐκλεῖσε ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς ἐγγυτέρους μου συνεργάτας ἠσαν διστακτικοὶ καὶ ἀκόμη περισσότεροι ἐπείραιναν δημοσία, διότι ἐφοβοῦντο μήπως τὸ πόρισμα τῆς ἐρευνητικῆς ἐπιτροπῆς δὲν εἶναι οἷον ἀνεμένετο. "Ομως ἐπῆρα τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν ἐν πλήρει συνειδήσει τῶν συνεπειῶν της καὶ διότι εἶχα πίστιν ἀκράδαντον εἰς τὸ δίκαιον τῆς ὑποθέσεώς μας. Τὸ σημερινὸν ἐκτεταμένον δίκτυον τῶν διεθνῶν προστασιῶν μας, τὸ ὁποῖον τόσην μᾶς παρέχει ἀσφάλειαν διὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὸ μέλλον, ἔχει, τολμῶ νὰ εἴπω, τὴν καταγωγήν του εἰς τὴν πρώτην ἐκείνην προσφυγήν μου. Διότι ἀπὸ ἐκεῖ ἀρχίζει ἡ ὑπεύθυνος κατοπτρισις τῶν διεθνῶν κύκλων περὶ τῆς ἑλληνικῆς πραγματικότητος, ἀπὸ τότε ἀρχίζουν οἱ σύμμαχοί μας, τοὺς ὁποίους μία ἐντεχνος προπαγάνδα συστηματικῶς ἐβλητηριάζε, νὰ ἀντιλαμβάνωνται ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα κάθε ἄλλο παρὰ ἐσωτερικὸν ἦτο, ἀλλὰ ἀπετέλει ἐκδήλωσιν τῆς εὐρυτέρας ἀντιθέσεως, ἡ ὁποία, ἂν σήμερα εἶναι δι' ὅλους καταφανὴς, τότε ἀκόμη ὀλίγους μόνον πολιτικοὺς ἄνδρας ἀπησχόλει καὶ ἐφόβιζε. Θὰ ἐνθυμῆσθε ἴσως ὅτι ὅταν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὡμίλησα περὶ τῶν βορείων συνόρων μας, ὡς συνόρων ἐθεολογικῶν, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν γραμμὴν διαχωρισμοῦ μεταξὺ δύο κόσμων, ἔγινα στόχος δριμείας ἐπιθέσεως. "Ομως ξαναδιαβάζοντας καὶ σήμερα τὸν λόγον μου ἐκεῖνον, δὲν ἀφαιρῶ οὔτε μίαν παράγραφον ἀπὸ αὐτόν. Τὰ γεγονότα ἐπεβεβαίωσαν τὴν ἀντίληψίν μου ὅτι ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπως ἔκτοτε καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα τῆς ὑδρογείου, συγκρούονται δύο κοσμοθεωρίαι, δύο διάφοροι τρόποι ζωῆς. Ἡμεῖς ἐξελέξαμεν τὸν δικόν μας τρόπον ζωῆς, ὁ ὁποῖος ἀντλεῖ τὴν καταγωγήν του εἰς τὰ προγονικὰ ἰεδώδη τῆς πραγματικῆς δημοκρατίας καὶ τῆς πραγματικῆς ἐλευθερίας καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει νὰ μεταδάλλωνται οἱ λαοὶ εἰς ἀγέλας διευθυνομένας ἄνωθεν καὶ ἐξυπηρετούσας σκοποὺς μερῶν μεταπολεμικῶν ἰμπεριαλισμῶν».

Θέτω εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην τὸ ρώτημα ἂν ἐλπίζη εἰς διεθνῆ συμαράστασιν διὰ τὸ «σφράγισμα» τῶν πρὸς Βορρᾶν συνόρων μας. Μοῦ ἀπαντᾶ ὅτι δεβαίως οὔτε τὸ θέμα αὐτὸ παρημελήθη ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Καὶ ἂν δὲν δύναται νὰ προδῇ ἀκόμη εἰς περισσότερον κατηγορηματικὰς ἀνακοινώσεις ἐν προκειμένῳ, ὅμως διαπιστώνει μὲ εὐχαρίστησιν ὅτι ὡριμάζει καὶ ἔξω τῆς Ἑλλάδος ἡ γνώμη ὅτι εἶναι ἀνθρωπίνως ἀδύνατον εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν νὰ φρουρῇ τὰ ἐκ χιλιομέτρων δόρεια σύνορα τῆς χώρας καὶ νὰ ἐπανδρώνῃ ταυτοχρόνως ὅλους τοὺς κατωκημένους χώρους τοῦ ἐσωτερικοῦ, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν ἐπίσης «μέτωπον». Καὶ θεωρεῖ ὡς καλὴν ἔνδειξιν ὅτι ὁ διαπρεπὴς στρατηγὸς Βὰν Φλὴτ καὶ μέγας φίλος τῆς Ἑλλάδος εἰς πρόσφατον δημοσίαν του ἀνακοίνωσιν ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα, ὅτι ὁ Ὀργανισμὸς Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἢ καί νένας ἄλλος συνασπισμός, ὅπως εἶπε, θὰ εὕρουν τρόπον νὰ δώσουν πρακτικὴν λύσιν εἰς τὸ δύσκολον αὐτὸ θέμα

Ἡ συνομιλία μας προχωρεῖ κατόπιν εἰς τὰ ἰδικά μας, τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα. Καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα εἰς τὴν ἀνήσυχον κατάστασιν ποὺ ἐδημιουργήθη εἰς τὴν Πελοπόνησον. Τὸ θέμα αὐτὸ ἐνδιαφέρει τὸν κ. Τσαλδάρην, ὄσον ὀλίγα ἄλλα ὄχι μόνον ὡς κυβερνήτην, ἀλλὰ καὶ ὡς Πελοποννήσιον.

— Δὲν παραγνωρίζω, μοῦ εἶπεν, ὅτι εἰς τὸν Μωρηᾶ ἐδημιουργήθη δύσκολος κατάστασις. Οἱ συμμορῖται ἐπεδίωξαν καὶ μέχρις ἑνὸς σημείου ἐπέτυχαν νὰ ἔχουν ἐκεῖ μερικὰς ἐντυπωσιακὰς ἐπιτυχίας. Πρῶτον διὰ νὰ ἡμποροῦν νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ ἐφθηνὸν προπαγανδιστικὸν ἐπιχείρημα ὅτι τὸ κίνημά των εἶναι γηγενὲς ἀφοῦ ἠμπορεῖ νὰ ριζώνῃ καὶ νὰ συντηρῆται εἰς χώρους ἀπέχοντας ἑκατοντάδας μιλλίων ἀπὸ τὰ σύνορα καὶ δεύτερον διότι προφανῶς ἤθελαν νὰ παρασύρουν τὴν ἀνωτάτην στρατιωτικὴν διοίκησιν νὰ ἀπογυμνώσῃ ἄλλους κρισίμους τομεῖς διὰ νὰ στείλῃ στρατεύματα εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ἀλλὰ πέραν τῆς ἀναταραχῆς ποὺ ἐπροκάλεσαν εἰς τὴν Πελοπόννησον δὲν ἐπέτυχαν οὔτε τὸ ἕνα οὔτε τὸ ἄλλο. Ἡ συχνὴ παρουσία ξένης ἐθνικότητος ἀεροπλάνων εἰς τοὺς οὐρανοὺς τῆς Πελοποννήσου ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἔξωθεν βοήθεια εἶναι δυνατὴ καὶ εἰς τομεῖς μὴ συνορευόντας ἀμέσως μὲ τοὺς βορείους γειτονας. Τὸ δὲ Ἐπιτελεῖον ὅπως ἀπέδειξαν αἱ ἀληθῶς περίλαμπροι νίκαι τῶν Πιερίων, τοῦ Βερμίου καὶ τοῦ Μπὸς Ντὰγ δὲν ἔπεσεν εἰς τὴν παγίδα τοῦ ἐχθροῦ. Ἀντιλαμβάνομαι ,δέβαια, τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸ ἱερὸν αἴτημα τῶν Πελοποννησίων νὰ τοὺς ἐξασφαλίσωμεν τὸ ταχύτερον τὴν ἀσφάλειάν των καὶ τὴν γαλήνην των. Ἀλλὰ μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τῶν γενικῶν θυσιῶν τοῦ Ἔθνους πρέπει ὅλοι μας νὰ ἀντιληφθῶμεν ὅτι διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ τέρμα θὰ ὑποστῶμεν ἐν τῷ μεταξὺ σποραδικὰς καὶ μεμονωμένας ἀτυχίας. Εἶναι εὔλογος ἡ ἀξίωσις τῶν κατοίκων καὶ τοῦ τελευταίου χωρίου τῆς Ἑλλάδος νὰ ἔχουν ἐκεῖ κοντά των μίαν μονίμον στρατιωτικὴν δύναμιν ἱκανὴν νὰ τοὺς προστατεύσῃ ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τοῦ συμμοριτισμοῦ. "Οπως ἡ διασπορὰ καὶ κατάτμησις τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων μειώνει τὴν ἀποτελεσματικότητα τοῦ ὀργάνου αὐτοῦ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ κυρίου σκοποῦ του. Ἡ φάσις τῆς ἀποκληθείσης «στατικῆς ἀμύνης» παρῆλθε καὶ ὁ στρατὸς ὑπὸ τὴν νέαν του διοίκησιν. υἱοθέτησε τὴν τακτικὴν τῆς κινήσεως, τὴν τακτικὴν δηλαδὴ οὐχὶ τῆς ἀναμονῆς τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ τῆς ἀναζητήσεως αὐτοῦ, ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκεται. Τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα τῆς νέας τακτικῆς εἶναι πλέον ἢ ἱκανοποιητικά, ὅπως ἀποδεικνύουν αἱ δυόμισυ περίπου χιλιάδες τῶν νεκρῶν καὶ τραυματιῶν συμμοριτῶν τῶν προσφάτων συγκρούσεων τῆς Βορείου Ἑλλάδος. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ αὐτῆς τῆς νέας τακτικῆς ἀντιμετωπίζεται ἡ ταχύτερα ἐκκαθάρισις τῆς Πελοποννήσου.

ΕΛΕΥΘ. ΚΟΤΣΑΡΙΔΑΣ

ΑΝΗΣΥΧΗΤΙΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΡΩΣΩΝ ΠΑΡΑ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ

ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΑΛΛΑΣ ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΙΚΑΣ ΧΩΡΑΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 30 Μαρτίου. (ἰδιαιτ. ὑπηρ.).— Βαθεῖαν αἴσθησιν προυξένησε σήμερον ἐνταῦθα ἡ ἀποκάλυψις, ὅτι πλησίον τῶν Φινλανδικῶν καὶ τῶν πρὸς τὰς λοιπὰς Σκανδιναυϊκὰς χώρας συνόρων σημειοῦνται ἀπὸ τινος ἐντονοι Ρωσσικαὶ στρατιωτικαὶ προπαρασκευαί. Ἡ ἀποκάλυψις αὐτὴ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἐν Ἐλσίνσκι ἀνταποκριτοῦ τοῦ Διεθνοῦς Πρακτορείου Εἰδήσεων, ὅστις μετέδωσεν, ὅτι αἱ Ρωσσοφιλανδικαὶ διαπραγματεύσεις πρὸς σύναψιν συμμαχίας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν διεξάγονται ὑπὸ τὴν πίεσιν τεσσάρων Ρωσσικῶν μηχανοκινήτων μεραρχιῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν λάδῃ ἤδη θέσιν «δι' ἀμέσου ἐνδεχομένην δράσιν» εἰς τὴν Σάλλαν Φινλανδικὴν περιοχήν, περιελθοῦσαν εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ ἀποτελοῦσαν τὸ κλειδοῦχον σημεῖον ἐπικοινωνίας μὲ τοὺς στρατηγικοὺς λιμένας τὰς βιομηχανικὰς περιοχάς, καὶ τὰ ὀρυχεῖα τῆς βορείου Σκανδιναυΐας. Αἱ πληροφορίαι αὐταὶ τοῦ ἐν λόγῳ πρακτορείου τονίζεται, ὅτι προέρχονται ἀπὸ σημαίνουσαν διπλωματικὴν προσωπικότητα ἀντιπροσωπεύουσαν Δυτικὴν Δύναμιν καὶ ἡ ὁποία φέρεται ἀποστείλασα στρατηγικὴν ἔκθεσιν πρὸς τὴν Κυβέρνησίν της. Ἀναφέρουν περαιτέρω, ὅτι αἱ ἀνωτέρω Ρωσσικαὶ δυνάμεις δύνανται νὰ ὑποστηριχθοῦν καὶ ὑπὸ ἰσχυρὰς δυνάμεως ἀεροπορίας, χρησιμοποιούσης 200 ἀεροδρόμια κατασκευασθέντα προσφάτως εἰς περιοχὴν ἀκτίνος 200 μιλίων, μεταξὺ τοῦ ἀρκτικοῦ λιμένος τοῦ Μουρμάνσκ καὶ τῆς Σάλλα, ἡ ὁποία κεῖται ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν, αἱ ὁποῖαι ἄγουν πρὸς τὴν βόρειον Φινλανδίαν καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τὸν σημαντικὸν λιμένα τοῦ Κέμι, εἰς τὸν Βοθνικὸν κόλπον, ἀλλὰ καὶ πρὸς δυσμὰς εἰς τὸ Νάρβικ τῆς Νορδηγίας. Σημειωτέον, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο τῶν ὁδῶν εἶναι τὸ μόνον τῆς βορείου Σκανδιναυΐας τὸ συνδέον ταύτην μὲ τὸ Λένινγκραντ μέσω Μουρμάνσκ.

Περαιτέρω τονίζεται ὅτι εἰς περίπτωσιν ἐπιθέσεως ταχείας ἐνεργεια ἀπὸ μέρους τῶν Ρώσσων θὰ ἠδύνατο νὰ παραλύσῃ τελείως μεγάλας περιοχὰς σημαντικῶν ὀρυχείων τῆς Σουηδίας καὶ νὰ θέσῃ ὑπὸ τὸν Ρωσσικὸν ἔλεγχον ὅλους τοὺς πρὸς τὸν βόρειον Ἀτλαντικὸν Σκανδιναυϊκοὺς λιμένας, μὲ ἐξαίρεσιν συνέπειαν τὴν πλήρη διακοπὴν ἐπαφῆς τῆς Νορδηγίας μὲτὴν ἀρκτικὴν περιοχὴν τῆς Πιτσβέργης, ἡ ὁποία θὰ περιήρχετο οὕτω αὐτομάτως ὑπὸ τὸν Σοβιετικὸν ἔλεγχον.

Ὁ Σοβιετικὸς στρατὸς εἶναι ἀπολύτως ἐνημερωμένος μὲ τὴν ἐσαφηνισμένην διαμόρφωσιν τῆς βορείου Φινλανδίας καὶ τῆς βορείου Νορβηγίας μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἔτη 1944 καὶ 1945 Ρωσσικὴν κατοχήν εἰς τὰς περιοχὰς αὐτάς. Ἐπὶ πλέον πρὸ καιροῦ ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος παρὰ τῇ ἐν Στοκχόλμῃ Σοβιετικῇ Πρεσβείᾳ εἶχε περιοδεύσει εἰς τὰς ἀμυντικὰς περιοχὰς τῆς βορείου Σουηδίας κάὶ ἡ ἐκεῖ διάσις του προεκάλεσε τότε ἔντονον δισμαρτυρίαν τῆς Σουηδικῆς Κυβερνήσεως καὶ τελικὸς τὴν ἐκ Στεκχόλμης ἀπομάκρυνσιν τοῦ Ρώσσου ἀξιωματικοῦ. Ὡς ἐκ τούτου τὸ Σοβιετικὸν ἐπιτελεῖον εἶνε πλήρως κατατοπισμένον καὶ ἐπὶ τῆς Σουηδικῆς ἀμύνης τῆς περιοχῆς.

Τέλος αἱ εἰς ὅλην τὴν βόρειον Φινλανδίαν σταθμεύουσαι Φινλανδικαὶ δυνάμεις δὲν ὑπερβαίνουν τοὺς 2.000 ἄνδρας, ἐνῶ αἱ Σουηδικαὶ τῆς ἀντιστοίχου περιοχῆς δέον νὰ θεωροῦνται ὡς σχεδὸν ἀνύπαρκτοι.

ΜΟΣΧΑ, 30 Μαρτίου. (ἰδιαιτ. ὑπηρ.).— Ὁ κ. Μολότωφ ὠργάνωσεν ἀπόψε δεξίωσιν πρὸς τιμὴν τῆς ἐνταῦθα εὐρισκομένης Φινλανδικῆς ἀντιπροσωπείας, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν μεταξὺ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων εἶχον ἕνα Χένρυ Οὐάλλας, τὸν Ἀλκιβιάδην, ὅστις θεωρεῖται ὁ μεγαλύτερος δημαγωγὸς ὅλων τῶν αἰώνων. "Αν αἰσθάνεσθε "Αμερικανὸς θέλη νὰ μιμηθῇ τὸν "Ελληνα δημαγωγὸν καὶ ἐπιθυμῇ νὰ καταργήσῃ τὰς ἐλευθερίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν δὲν τοῦ συνιστῶ νὰ μεταδῇ εἰς τὰ δραχώδη ὄρη, ἀλλὰ νὰ μεταδῇ εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν ἀχρηά τόσον πολὺ καὶ τὴν δοηθεῖ ἐναντίον τῆς ἰδίκης του χώρας, ἂν νομίζῃ δέβαια ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΡΟΥΜΑΝ ΕΙΣ ΤΟ ΓΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΧΕΠΑ ΕΤΟΝΙΣΕΝ ΟΤΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ ΗΔΗ ΑΠΕΙΛΗ ΟΜΟΙΑ ΜΕ ΕΚΕΙΝΗΝ ΤΟΥ 1940

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30 Μαρτίου. (ἰδ. ὑπηρ.).— Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Οὐάσιγκτων εἰς τὸ δοθὲν χθὲς ἐκεῖ δεῖπνον τῆς Ἑλληνοαμερικανικῆς Ὀργανώσεως «Ἀχέπα» ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς, μετὰ τὸν λόγον τοῦ Προέδρου Τροῦμαν, ὁ ὁποῖος μετ' ἄλλων Ἀμερικανῶν ἐπισήμων ἐτίμησε τὴν Ἑλληνικὴν ἑορτήν, ὁ διευθυντὴς τῶν ὑποθέσεων τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Ἀφρικῆς εἰς τὸ Στέϊτ Ντεπάρτμεντ κ. Χέντερσον, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Θὰ ἦτο τραγικὸν ἐὰν εἰς τὴν γενεάν μας,ἡ φλὸξ ἐκείνη τὴν ὁποίαν πρῶτοι ἤναψαν οἱ Ἕλληνες καὶ ἥτις ἐπέζησεν ἐπὶ χιλιετηρίδας, ἔσβυνεν σήμερον. Θὰ ἦτο ἔλλειψις εἰλικρινείας ἡ προσπάθεια νὰ ἀπικρύψωμεν τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται εἰς σοβαρὸν κίνδυνον. Ὁλοκληρωτικαὶ Δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἀποπειρῶνται νὰ σβύσουν τὴν φλόγα τῶν φιλελευθέρων καὶ δημοκρατικῶν θεσμῶν ἐν Ἑλλάδι, εἶναι ἀδυσώπητοι καὶ ἀνηλεεῖς ὅσον οἱοιδήποτε εἰσδολεῖς. οἱ ὁποῖοι εἰς πυκνὰ κύματα ἐπλημμύρισαν τὴν χώραν ταύτην κατὰ τὸ παρελθόν.

Καὶ εἶναι πολὺ περισσότερον ἐπιτήδειοι εἰς ἐπινόησιν μεθόδων ὅπως διαστρέψουν τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα καὶ ἐκριζώσουν πᾶσαν ἰδέαν ἐλευθερίας, ἀνεκτικότητος καὶ καλωσύνης, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ πολιτικὸς ἡμῶν δίος δασίζεται. Αἱ δυνάμεις αὐταὶ ἐπιτίθενται κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν εἰς ἐποχὰς κατὰ τὰς ὁποίας ἡ χώρα αὕτη εἶναι ἀδύνατος καὶ ἐξηντλημένη κατόπιν μακρῶν ἐτῶν πολέμου καὶ σκληρᾶς κατοχῆς.

Ὁ σκοπὸς τῶν ἐπιδρομέων τούτων εἶνσι νὰ στερήσουν τὴν Ἑλλάδα τῆς ἀνεξαρτησίας της καὶ ἀντικαταστήσουν τοὺς Ἑλληνικοὺς θεσμοὺς καὶ τὸν τρόπον τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς μὲ ὁλοκληρωτικὸν σύστημα, ἀνάλογον πρὸς ἐκεῖνον τὸ ὁποῖον διὰ τῆς βίας ἐπιβάλουν εἰς ἄλλους λαούς.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὁλοψύχως ἀγαπᾶν τὴν ἐλευθερίαν, ὑπῆρξε πάντοτε ὑπερήφανος διὰ τοὺς ἐλευθέρους θεσμούς του. Οἱ ἐπιδρομεῖς, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐ